

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej, v právnej veci žalobcu: **L. P., a.s.**, T., *zastúpený: JUDr. J. F., advokát, K.*, proti žalovanému: **Ústavný súd Slovenskej republiky**, Hlavná č. 110, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp.zn. Spr. 725/08 zo dňa 14.08.2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/187/2008-46 zo dňa 26.02.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/187/2008-46 zo dňa 26. februára 2009 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom č.k. 1S/187/2008-46 zo dňa 26.02.2009 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp.zn. Spr. 725/08 zo dňa 14.08.2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu zo dňa 05.08.2008.

Krajský súd napadnutý rozsudok zdôvodnil tým, že rozsah a podmienky prístupu k informáciám upravuje zákon o prístupe k informáciám, podľa ktorého má každý právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii, pričom informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu,

pre ktorý sa informácia požaduje (§ 3 ods. 1, 3 zákona č.211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií, ďalej len zákon o slobode informácií). Osobami povinnými podľa tohto zákona o sprístupňovaní informácií sú štátne orgány, obce ako aj tie právnické a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti (§ 2 ods. 1 zákon o slobode informácií). Žiadosť o sprístupnenie informácie možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom. Žiadosť je podaná dňom, keď bola oznámená povinnej osobe príslušnej vo veci konať (§ 14 ods. 1, 4 zákona o slobode informácií). Žiadosť o sprístupnenie informácie je povinná osoba vybaviť bez zbytočného odkladu najneskôr do 8 pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti (§ 14 ods. 2 a 3), ak tento zákon neustanovuje inak. Ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie, či nevydala rozhodnutie ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 18 ods. 3 zákona o slobode informácií). Proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala, alebo mala vydať. Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia (§ 19 ods. 1, 3).

V preskúmvanej veci žalobca podaním zo dňa 15.07.2008 požiadal žalovaného o sprístupnenie spisovej značky súdneho konania, ktoré sa začalo na základe sťažnosti žalobcu podanej podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR. Žalovaný v zákonnej lehote ustanovenej v § 17 ods. 1 zákona o prístupe k informáciám vybavil žiadosť žalobcu tak, ako to bolo možné a reálne v čase podania žiadosti. Žalovaný zároveň žalobcovi oznámil, že požadované informácie nemá k dispozícii.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií je povinná osoba povinná poskytnúť informácie, ktoré má k dispozícii. Zákon o slobode informácií neukladá povinnej osobe povinnosť vytvárať na základe žiadosti žiadateľa informácie, ktoré v momente podania žiadosti neexistujú. Povinná osoba nie je povinná robiť s informáciami, ktoré už má k dispozícii operácie, ktoré by viedli ku vzniku informácií, ktoré boli síce požadované žiadateľom, ale ktoré však v momente podania žiadosti ešte neexistovali, inými slovami, povinná osoba nie je na základe podanej žiadosti o poskytnutie informácie povinná spracovávať už existujúce informácie takým spôsobom, že sa z nich po spracovaní stanú kvalitatívne odlišné resp. nové informácie. Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatoval, že námietka žalobcu, že žalovaný porušil ust. § 17 ods. 1, § 17 ods. 3 a § 18 zákona o slobode informácií, je nedôvodná.

Krajský súd dospel k záveru, že v postupe žalovaného, ktorý do 8 pracovných dní od podania žalobcovej žiadosti adekvátnym spôsobom reagoval a svoju odpoveď zaslal žalobcovi, niet čo vytknúť ani preskúmať, pretože v danej veci nebolo vydané žiadne rozhodnutie, ktoré by súdnemu prieskumu podliehalo. Z uvedených dôvodov žalobu žalobcu zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc:

1. Krajský súd Bratislava v konaní vedenom pod sp.zn. 1S/187/2008 nesprávne interpretoval ust. § 17 ods. 1 a 3, § 18 zákona č.211/2000 Z.z. zákona o slobode informácií.
2. Žalovaný ignorujúc lehotu ustanovenú § 17 ods. 1 zákona o slobode informácií a bez toho, aby uplatnil postup stanovený ust. § 17 ods. 3 zákona o slobode informácií, zaslal žalobcovi list zo dňa 25.07.2008, ktorý nemožno považovať za správne rozhodnutie v zmysle § 18 zákona o slobode informácií, pretože nespĺňa náležitosti stanovené zákonom o slobode informácií a zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok). Povinná osoba nemôže vybaviť žiadosť žalobcu podanú podľa ust. § 14 zákona o slobode informácií akokoľvek, ale len spôsobom stanoveným v § 18 zákona o slobode informácií, resp. § 14 ods. 3 zákona o slobode informácií, a v lehote stanovenej v § 17 zákona o slobode informácií. Vyžadovaná informácia je buď sprístupnená, alebo je sťažnosť odložená (§ 14 ods. 3 zákona o slobode informácií), alebo je rozhodnuté o odmietnutí poskytnutia informácie. Žalovaný svojou aktívnou činnosťou neuskutočnil žiadne zo zákonných rozhodnutí. List zo dňa 25.07.2008 nie je rozhodnutím uskutočneným podľa zákona o slobode informácií.
3. Je nespochybniteľným faktom, že povinná osoba neposkytla požadované informácie v zákonom stanovenej dobe ôsmich dní. Argumentácia Krajského súdu Bratislava je v tejto časti právne neudržateľná. Spoločnosť L. P., a.s., dňa 15.07.2008 podala postupom podľa ust. § 14 zákona č. 211/2000 Z.z. zákona o slobode informácií žiadosť o sprístupnenie informácií povinnej osobe Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Povinná osoba bez uplatnenia postupu podľa ust. § 17 ods. 3 zákona o slobode informácií, ako aj bez akejkoľvek predchádzajúcej písomnej alebo ústnej komunikácie, reagovala na žiadosť až dňa 25.07.2008, a to navyše neformálne mimo zákonný rámec vymedzený zákonom o slobode informácií. V zákonnej lehote musí byť informácia sprístupnená, alebo musí byť vydané jedno zo zákonom predpokladaných rozhodnutí. To sa nestalo. Teda:
 - žiadosť žalobcu o poskytnutie informácie bola doručená žalovanému 15.07.2008;
 - žalovaný reagoval listom zo dňa 25.07.2008 (nešlo však o rozhodnutie);
 - šlo o list na písaný dňa 25.07.2008, ktorý sa však do dispozičnej sféry žalobcu dostal až 28.07.2008;
 - od 15.07.2008 do 25.07.2008 uplynulo 10 dní;
 - od 15.07.2008 do 28.07.2008 uplynulo 13 dní;

- ust. § 17 ods. 1 zákona o slobode informácií stanovuje na vybavenie žiadosti dobu 8 dní.
4. Povinná osoba nepostupovala pri vybavovaní žiadosti podľa ust. § 18 zákona o slobode informácií. Zákonná úprava nedovoľuje vybaviť žiadosť oznámením o dodatočnom poskytnutí informácií mimo zákonom stanovenej doby. Žiadosti je nutné buď vyhovieť a požadované informácie poskytnúť (vtedy sa realizuje rozhodnutie zápisom v spise), alebo povinná osoba môže písomným rozhodnutím žiadosti nevyhovieť. Vždy sa tak musí stať v zákonom stanovenej dobe ôsmich dní (príp. šesťnástich dní po aplikácii ust. § 17 ods. 3 zákona o slobode informácií). Pritom *nejde o dni pracovné, ale do doby je nutné počítať všetky kalendárne dni*, ktoré uplynuli od podania žiadosti. Posledný ôsmy deň sa musí informácia dostať do dispozičnej sféry žiadateľa. List povinnej osoby z 25.07.2008 nie je rozhodnutím vydaným v súlade s ust. § 18 zákona o slobode informácií. Rovnako zápis zo dňa 25.07.2008 nebolo možné vykonať, pretože nedošlo k poskytnutiu informácií. Interpretácia ust. § 17 zákona o slobode informácií, ktorú vykonal Krajský súd Bratislava je nesprávna a porušuje zásadu právnej istoty, pretože nie je totožná so všeobecne prijatou interpretáciou presadzovanou inými orgánmi verejnej moci, resp. povinnými osobami podľa zákona o slobode informácií.
 5. Medzičasom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov vydalo pod č. SVS-230-2009/00445/TJH rozhodnutie, ktorým zrušilo rozhodnutie OÚ Košice, odboru všeobecnej verejnej správy, č. VVS/Pr/11905/08/Fe zo dňa 03.11.2008 pre neúplné zistenie skutkového stavu a aplikáciu zlých právnych predpisov. Dané rozhodnutie bolo vydané v konaní, ktoré inicioval žalobca z dôvodu záujmu o riešenie priestupku podľa ust. § 21a zákona o slobode informácií. Ministerstvo podalo v rozhodnutí interpretáciu § 17 zákona o slobode informácií a vyložilo počítanie lehôt. Ministerstvo sa v celosti stotožnilo s argumentáciou žalobcu, ktorú analogicky uplatňuje aj v tomto konaní a vydalo pre neho pozitívne rozhodnutie podľa petitu obsiahnutého v odvolaní. Pre zrejмый právny súvis s prejednávanou vecou je nutné prihliadať na obsah rozhodnutia ministerstva. Naopak, interpretácia počítania lehôt uplatnená povinnou osobou a bez posúdenia prevzatá Krajským súdom v Bratislave bola zamietnutá ako nesprávna.
 6. K interpretácii ust. § 17 zákona o slobode informácií, t.j. k počítaniu času ministerstvo uviedlo cit.: „V administratívnom vzťahu, v konaní podľa zákona o slobode informácií povinná osoba vystupuje ako správny orgán, ktorý rozhoduje o sprístupnení alebo zamietnutí žiadostí. Ustanovenie § 27 Správneho poriadku, ktoré prvostupňový orgán v rozhodnutí nesprávne použil, však pojednáva o lehotách, určených zákonom alebo správnym orgánom voči účastníkom konania na vykonanie potrebného právneho úkonu. Podľa neho lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty podanie podá na správnom orgáne alebo sa podanie odovzdá na poštovú prepravu. Vydanie rozhodnutia (sprístupnením alebo zamietnutím žiadosti) správnym orgánom však nie je podaním účastníka konania. Ustanovenie § 27 ods. 3 Správneho poriadku sa na činnosť správneho orgánu pri vydávaní rozhodnutia teda nevzťahuje a nie je možné ho preto pri posudzovaní činnosti ústavného súdu ako povinnej osoby

aplikovať. Lehota pre vydanie rozhodnutia /informácie/je uvedená v § 17 zákona o slobode informácií a v tejto lehote musí byť vydané rozhodnutie účastníkovi konania aj oznámené.“

7. Tvrdíme, že uplynutím zákonnej osemďňovej doby došlo k naplneniu zákonnej fikcie, ktorá je opatrením proti nečinnosti, t.j. došlo k naplneniu fikcie ustanovenej § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií a je potrebné predpokladať, že Ústavný súd Slovenskej republiky vydal rozhodnutie, ktorým odmietol poskytnúť informáciu.
8. Krajský súd Bratislava neakceptoval uplatnenie zákonnej fikcie v rozpore s objektívnou realitou a materiálnou pravdou.
9. Postoj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrený v liste z 25.07.2008 neobstoí a je v rozpore s ust. § 16 zákona o slobode informácií. Návrh iného spôsobu sprístupnenia informácie nezavahuje žalovaného povinnosti sprístupniť požadované informácie žalobcovi. Návrh iného spôsobu sprístupnenia informácie nie je rozhodnutím v zmysle § 18 zákona o slobode informácií. S návrhom iného spôsobu sprístupnenia informácie možno osloviť žiadateľa len vtedy, ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom (ust. § 16 ods. 1 veta druhá zákona o slobode informácií). Žalovaný však mohol bez objektívnych problémov zaslať informáciu po jej zistení zo súdnej evidencie na e-mailovú adresu žalobcu, pretože disponuje počítačom napojeným na internet a viackrát bez problémov komunikoval so žalobcom práve prostredníctvom e-mailovej služby. Okrem uvedeného treba upozorniť na skutočnosť, že ust. § 16 ods. 1 veta druhá zákona o slobode informácií vždy predpokladá, že dôjde medzi žiadateľom a povinnou osobou k dohode o spôsobe sprístupnenia informácie. Autoritatívny výber spôsobu sprístupnenia informácie je protizákonný. Odvolateľ tvrdí, že žalovaný sa návrhom iného spôsobu sprístupnenia informácie snažil zbaviť zákonnej povinnosti stanovenej zákonom o slobode informácií. Požadované informácie – minimálne v rozsahu spisových značiek – mal mať žalovaný k dispozícii, pretože je zo zákona, ako aj v zmysle spravovacieho poriadku, povinný prijaté návrhy evidovať. Žalovaný nemôže prenášať prácu so získavaním informácií na žalobcu navrhovaním iného spôsobu sprístupnenia informácie. Ak požadované informácie žalovaný nemal k dispozícii, bola to výlučne jeho vina a takouto chybou právne hodnotiteľnou ako nesprávny úradný postup, nemožno zaťažovať žalobcu.
10. Požadované informácie mali evidenčný charakter a netýkali sa rozhodovacej činnosti súdu. Uplatnenie ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií nebolo v konaní možné.
11. Celý postup, ktorý opisuje povinná osoba vo svojom vyjadrení sa vymyká zákonnej úprave a je nelegálny. Takýto postup nemôže slúžiť ako vierohodná a účinná obrana povinnej osoby v tomto konaní.
12. Krajský súd Bratislava sa vôbec v napadnutom rozsudku nezaoberal skutočnosťami, ktoré namietal vo vzťahu k nezákonnému rozhodnutiu Ústavného súdu Slovenskej republiky žalobca, konkrétne v odôvodnení rozhodnutia nie je vôbec posúdené, či žalovaný:

- rozhodnutím vydaným pod č. Spr. 725/08 aplikoval ustanovenia Správneho poriadku;
- správne interpretoval ust. § 16 zákona o slobode informácií;
- vydal rozhodnutie v súlade s procesným postupom upraveným v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní aplikovaným na základe ust. § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií, keď rozhodol paušálne jedným rozhodnutím o jednotlivu určených veciach, resp. o rozhodnutiach správneho orgánu;
- vydal rozhodnutie, ktoré má náležitosti určené ust. § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, či teda výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo.

13. Konštatovanie Krajského súdu Bratislava na piatej strane rozsudku cit: „... v danej veci nebolo vydané žiadne rozhodnutie, ktoré by súdnemu prieskumu podliehalo.“ je nelogické a pôsobí ako rýdza imaginácia. V danej veci *bolo vydané rozhodnutie na základe zákonnej fikcie ust. § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií* o odmietnutí poskytnutia informácie, ako aj rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu, ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky vydal dňa 14.08.2008 pod sp.zn. Spr. 725/08. Žalobca dané rozhodnutia zreteľne a bez omylov identifikoval v podanej žalobe a vo vzájomných súvislostiach žiadal ich preskúmanie. Krajský súd Bratislava však jeho návrh vo veľkej miere ignoroval, čím porušil žalobcove právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolateľ upozornil, že žalobca v piatom článku podanej žaloby žiadal Krajský súd Bratislava aj o preskúmanie postupu, ktorý viedol žalovaného k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

S poukazom na vyššie uvedenú skutkovú a právnu argumentáciu žalobca žiadal, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.08.2008, sp.zn. Spr. 725/08 o zamietnutí odvolania žalobcu voči rozhodnutiu o odmietnutí požadovanej informácie a postup, ktorý mu predchádzal a po náležitom zistení skutkového stavu a vykonanom dokazovaní vydal tento rozsudok: Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušuje rozhodnutie žalovaného zo 14.08.2008, sp.zn. Spr. 725/08 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy súdneho konania a trovy právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný tak, že s obsahom podaného odvolania žalobcu nesúhlasí a má za to, že napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S 187/2008 z 26.02.2009 je vecne správne a vychádza zo správneho skutkového a právneho posúdenia veci.

Do podateľne Ústavného súdu Slovenskej republiky, ďalej len ústavný súd, bola 15.07.2008 doručená žiadosť žalobcu z 11.07.2008 v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií, ktorou žiadal o sprístupnenie informácií „evidenčného charakteru v počte 1146 spisových značiek a súvisiacich relevantných identifikačných údajov“, ktoré boli pridelené jednotlivým sťažnostiam. Žalobca v tejto žiadosti žiadal o sprístupnenie spisových

značiek a nadväznej identifikácie porušovateľa, mena a priezviska odporcu v napadnutom súdnom konaní pred všeobecným súdom, adresy jeho bydliska a žalovanej sumy. Informácie sa mali poskytnúť vo vzťahu k súdnym konaniam vedeným na ústavnom súde vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a základného práva zaručeného článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Žiadosť sa týkala 1146 sťažností podaných ústavnému súdu žalobcom 6.–11. 02.2008 a 14.04.2008, o ktorých už ústavný súd žalobcu informoval listom zo 16. júna 2008 Spr. 547/08 Inf 68/08. Tieto informácie žiadal žalobca zaslať elektronickou poštou.

Do podateľne ústavného súdu boli následne 16.07.2008 doručené ďalšie žiadosti žalobcu zo 16. júla 2008 v zmysle zákona o slobode informácií, ktorými žiadal o sprístupnenie informácií „evidenčného charakteru – spisových značiek a súvisiacich relevantných identifikačných údajov“, ktoré boli pridelené jednotlivým sťažnostiam.

Predsedníčka ústavného súdu svoje rozhodnutie odôvodnila aj tým, že z hľadiska konania pred ústavným súdom, ktorého podstatou je skúmanie porušenia označených práv a slobôd fyzických alebo právnických osôb proti orgánom verejnej moci, sú účastníkmi konania sťažovateľ (L. P., a.s.) a orgán verejnej moci (okresné súdy), proti ktorým sťažnosť smeruje. Ústavný súd preto nemá povinnosť ani dôvod evidovať v registri údaje o účastníkoch konania pred okresnými súdmi (dlžníci žalobcu), ktorí nie sú účastníkmi konania pred ústavným súdom. Žalobcom požadovaná nadväzná identifikácia mena a priezviska odporcu v napadnutom súdnom konaní pred všeobecným súdom, adresy jeho bydliska a žalovanej sumy sa teda nedá vygenerovať v elektronickej forme, ako o to žalobca žiada, ale dá sa realizovať iba fyzickým nahliadnutím do každého konkrétného spisu. Poukázala na to, že túto možnosť má žalobca ako účastník konania najmä podľa príslušných procesných predpisov (§ 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 38/1993 Z. z.) v spojení s § 44 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP.

Vo vzťahu k žalobcom označenému rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, odboru priestupkov č. SVS-230-2009/00445/TJH žalovaný uviedol, že s výkladom dotknutých ustanovení zákona, ktoré tento orgán uvádza, sa z vyššie uvedených dôvodov žalovaný nemôže stotožniť a má za to, že takýto výklad nezohľadňuje účel zákona o slobode informácií a ani systematiku právneho poriadku. Je v rozpore so samotným znením dotknutých ustanovení zákona o slobodnom prístupe k informáciám a s ustanoveniami osobitných právnych predpisov a ako taký neobstoí.

Vo vzťahu k namietanému poskytnutiu neúplných informácií žalovaný trvá na skutočnostiach uvedených v liste žalobcovi z 25.07.2008 a v rozhodnutí predsedníčky ústavného súdu zo 14.08.2008. V predmetných konaniach pred ústavným súdom sú účastníkmi konania sťažovateľ (L. P., a.s.) a orgán verejnej moci (príslušné okresné súdy),

proti ktorým sťažnosť smeruje. Ústavný súd tak v rozhodnom období neevidoval a ani v súčasnosti neeviduje v registri údaje o účastníkoch konaní pred orgánmi verejnej moci, ktorí nie sú súčasne účastníkmi konania pred ústavným súdom. Vytvorenie a vedenie elektronického systému na zaevidovanie ďalších subjektov uvedených v spisových materiáloch ústavného súdu, ktorí nie sú účastníkmi, ani vedľajšími účastníkmi v konaniach pred ústavným súdom, by neúmerne personálne, technicky, ale aj finančne ústavný súd zaťažilo. Evidovanie údajov o osobách, ktoré nie sú účastníkmi konania, v evidencii ústavného súdu v súčasnosti nie je možné. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na značný objem požadovaných informácií (meno, priezvisko, ulicu, mesto, PSČ, štátnu príslušnosť a uvedenie sumy, o zaplatenie ktorej je vedené súdne konanie na príslušnom všeobecnom súde) týkajúcich sa dlžníkov žalobcu k niekoľko tisíc sťažnostiam, čo podľa žalovaného bez adekvátnej technickej podpory a fungujúceho registračného systému na archivovanie údajov (ktoré nie sú na účely konania pred ústavným súdom rozhodujúce), nie je možné. Zákon o slobode informácií neukladá povinnej osobe povinnosť vytvárať na základe žiadosti žiadateľa informácie, ktoré v momente podania žiadosti neexistujú. Povinná osoba nie je na základe žiadosti o sprístupnenie informácie povinná ani spracovávať už existujúce informácie takým spôsobom, že sa z nich po spracovaní stanú kvalitatívne odlišné, resp. nové informácie. *Vytvorenie databázy požadovaných údajov by nepochybne znamenalo vytvorenie nového súboru informácií*, ktoré navyše pre povinnú osobu ako súdny orgán nie sú relevantné. Poskytnutie takýchto podrobných informácií, ktoré žiadal žalobca, ich zaslaním elektronickou poštou ani ich zaslaním bežnou poštou nie je v súčasnosti z uvedených dôvodov možné. Každý žiadateľ o sprístupnenie informácie má v súlade s § 16 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám právo, v prípade, ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodnúť si s povinnou osobou iný spôsob sprístupnenia informácie (napríklad nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si výpis alebo odpis). O tomto práve ústavný súd žalobcu informoval.

Na základe uvedených skutočností a dôkazov predložených v konaní navrhol, aby odvolací súd podľa § 219 OSP rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S/187/2008 zo dňa 26.02.2009 ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP, v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a s § 219 OSP, rozhodol o odvolaní žalobcu bez pojednávania, keď oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na internetovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk a na úradnej tabuli najvyššieho súdu.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po oboznámení sa s obsahom

pripojeného súdneho a administratívneho spisu dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby zmenil alebo zrušil napadnutý rozsudok, keďže odôvodnenie krajského súdu v napadnutom rozsudku je logické a zákonné. Krajský súd jasne a zrozumiteľne odôvodnil, čo považoval za meritum veci. Na podklade dôkazov dospel k záverečnému úsudku a rozhodol v súlade so zákonom, čo aj riadne zdôvodnil.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobca dňa 15.07.2008 osobne doručil do podateľne Ústavného súdu SR žiadosť o sprístupnenie informácií zo dňa 11.07.2008, v ktorej uviedol, že vzhľadom k potrebe riadneho označovania písomností a relevantných právnych podaní podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobode informácií žiada žalovaného ako povinnú sobou podľa § 2 ods. 1 vyššie citovaného zákona o sprístupnenie informácií evidenčného charakteru v počte 1146 kusov spisových značiek a súvisiacich relevantných identifikačných údajov (oznámenie súvisiacich údajov je potrebné pre naplnenie účelnosti podanej informácie, pretože v sporoch, kde majú odporcovia rovnaké mená a priezviská je len ich uvedenie nedostačujúce a takto podaná informácia je bezobsažná a neupotrebitelná). Uvedené informácie žiadal sprístupniť elektronickou poštou na uvedenú e-mailovú adresu. Požiadal o sprístupnenie spisových značiek a nadväznú identifikáciu porušovateľa, mená a priezviská odporcu v napadnutom súdnom konaní pred všeobecným súdom, adresy jeho bydliska a žalované sumy. Uvedené informácie žiadal poskytnúť vo vzťahu k súdnym konaniam, ktoré sú vedené vo veci porušenia základného práva zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len Ústava SR) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a základného práva zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na prejednanie veci v primeranej lehote medzi sťažovateľom – žalobcom a porušovateľom – všeobecným súdom, v konaní identifikovanom podľa mena žalovaného, adresy žalovaného a predmetu konania, ktoré konkrétne uviedol na strane 1-14 uvedeného podania.

Uvedená žiadosť bola zapísaná na ústavnom súde pod sp.zn. 664/08, evidenčné číslo 20533/08.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu ďalej odvolací súd zistil, že žalobca podal ďalšiu žiadosť zo dňa 16.07.2008 o sprístupnenie informácie. Žiadosť bola osobne podaná do podateľne ústavného súdu dňa 16.07.2008 a zaevidovaná pod č. 20592/08. Žalobca žiadosťou žiadal Ústavný súd Slovenskej republiky podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o sprístupnenie informácie evidenčného charakteru – spisových značiek a súvisiacich relevantných identifikačných údajov dôvodiac, že oznámenie súvisiacich údajov je potrebné pre naplnenie účelnosti podanej informácie, pretože sporov, kde majú odporcovia (v konaniach pred všeobecným súdom) rovnaké mená a priezviská, je len ich uvedenie nedostačujúce a takto podaná informácia je bezobsažná a neupotrebitelná. Požadované informácie žiadal sprístupniť elektronickou poštou na e-mailovú adresu uvedenú v žiadosti. Uvedená žiadosť sa týkala sťažnosti proti porušovateľovi Okresnému súdu Zvolen pre postup v konaní vo veci Č. J., Z.

Dňa 25.07.2008 pod č. Spr. 664/08, Inf 99/08 ústavný súd listom žalobcovi oznámil vo veci žiadosti o sprístupnenie 1146 spisových značiek na podklade listu zo dňa 15.07.2008, ako aj na podklade žiadosti zo dňa 16.07.2008, že z hľadiska konania pred Ústavným súdom SR sú účastníkmi konania pred ústavným súdom sťažovateľ (L. P., a.s.) a orgán verejnej moci (okresné súdy), proti ktorým sťažnosť smeruje. Ústavný súd SR nemá povinnosť ani dôvod evidovať v registri údaje o účastníkoch konania pred okresnými súdmi (o dlžníkoch žalobcu), ktorí nie sú účastníkmi konania pred Ústavným súdom SR. Preto požadovaná nadväzná identifikácia mena a priezviska odporcu v napadnutom súdnom konaní pred všeobecným súdom, adresy jeho bydliska a žalovanej sumy sa nedá vygenerovať v elektronickej forme, ako o to žalobca žiadal, ale dá sa realizovať fyzickým nahliadnutím do konkrétneho spisu. Túto možnosť má žalobca ako účastník konania podľa príslušných procesných predpisov (§ 31a zákona č. 38/1993 Z.z. v spojení s § 44 ods. 1 OSP).

Zároveň bolo oznámené, že spisové značky k podaniam zo dňa 15. júla 2008 budú zaslané žalobcovi hneď, ako budú zaevidované v registri všeobecných podaní.

Z pripojeného spisu, konkrétne z poštového podacieho hárku, odvolací súd zistil, že uvedené rozhodnutie ústavného súdu bolo podané na poštovú prepravu dňa 25.07.2008

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného senát Najvyššieho súdu SR zistil, že dňa 08.10.2008 boli požadované informácie o spisových značkách na základe žiadosti žalobcu zo dňa 15.07.2008 doručené žalobcovi elektronickou poštou.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 05.08.2008 podal žalobca odvolanie proti rozhodnutiu o odmietnutí požadovanej informácie podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. na tom základe, že predpokladá, že došlo k naplneniu zákonnej fikcie ustanovenej v § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií a preto v stanovenej lehote podáva odvolanie proti rozhodnutiu o odmietnutí požadovanej informácie. Zotrváva na svojej pôvodnej žiadosti. Zároveň navrhol, aby odvolací orgán vykonal efektívne opatrenia smerujúce k naplneniu ústavného práva žalobcu na informácie.

Podľa § 5 ods. 8 zákona č.211/2000 Z.z. Ústavný súd Slovenskej republiky je povinný zverejniť doručené návrhy na začatie konania podľa článku 125 až 126 a článku 127a až 129 Ústavy SR.

Právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť len zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Výkladovým pravidlom pri obmedzovaní základných práv a slobôd je ustanovenie čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať

na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Rozsah obmedzení základných práv a slobôd je potrebné vykladať reštriktívne.

Zákon o slobodnom prístupe k informáciám v podrobnostiach upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám (§ 1). Obmedzenia práva na slobodný prístup k informáciám sú upravené v ustanoveniach § 8 až § 13 tohto zákona, pričom odvolací súd sa bude zaoberať obmedzením na prístup k informáciám podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ a § 5 ods.8 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ktoré sú v predmetnej veci sporné.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní podľa osobitných predpisov okrem informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy (ktorými sú napríklad Trestný poriadok, Občiansky súdny poriadok, zákon o ústavnom súde).

*Informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu sú obsiahnuté v súdnom spise. Zákon o slobodnom prístupe k informáciám nerozlišuje medzi evidenčnými informáciami týkajúcimi sa rozhodovacej činnosti súdu ani kvalitatívne **nerozčleňuje informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu** okrem informácií o rozhodnutí alebo o výsledku konania. Taxatívne výnimky z tohto pravidla ustanovuje § 11 ods.1 písm. d/ v časti informácií o rozhodnutí alebo o výsledku konania, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy a § 5 ods. 8 zákona č.211/2000 Z.z. upravuje povinnosť zverejniť doručené návrhy na začatie konania podľa článku 125 až 126 a článku 127a až 129 Ústavy SR.*

Informácie žiadané žalobcom v tomto prípade podľa zákona o slobode informácií sú informáciami, ktoré obsahuje súdny spis a ako také sa nepochybne týkajú rozhodovacej činnosti súdu. Poskytnutie požadovaných informácií by s ohľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám prekročilo rámec povinností ustanovený zákonom povinnej osobe sprístupňovať informácie. V zmysle uvedeného ustanovenia informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu (vrátane ústavného súdu) sú vylúčené z použitia zákona o slobodnom prístupe k informáciám, **pretože sa na ne vzťahujú osobitné postupy**. V tomto prípade je ako *lex specialis* nevyhnutné aplikovať Občiansky súdny poriadok, na ktorý odkazuje § 31a zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je súčasne aj účastníkom konania o sťažnosti pred ústavným súdom, môže si uplatniť svoje procesné práva, ktoré mu ako účastníkovi konania priznáva Občiansky súdny poriadok. Žalobca (v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky ako sťažovateľ) má v súlade s ustanovením § 44 ods. 1 OSP právo nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov.

V tomto prípade Ústavný súd SR navrhol žalobcovi iný spôsob sprístupnenia požadovaných informácií a to nahliadnutím do spisov (zápis zo dňa 25.07.2008). Pri preskúmvaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného je potrebné zdôrazniť, že v súdnom konaní pred Ústavným súdom SR sú účastníkmi konania sťažovateľ, teda žalobca a orgán verejnej moci, v tomto prípade príslušné okresné sudy, proti ktorým žalobca sťažnosti smeroval. Keďže ústavný súd nedisponoval v predmetnom období registrami o účastníkoch konania na všeobecných súdoch, teda neevidoval informácie o účastníkoch, ktorí neboli súčasne účastníkmi konania pred ústavným súdom, postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcovi požadované informácie neposkytol, pretože požadované informácie (meno, priezvisko, adresa bydliska odporcu v napadnutom súdnom konaní pred všeobecným súdom a žalovanej sumy) týkajúce sa takých informácií, ktoré v momente podania žiadosti neexistujú, nie je povinná osoba na základe žiadosti o sprístupnenie informácie *povinná* poskytnúť a ani nie je povinná spracovávať už existujúce informácie takým spôsobom, že sa z nich po spracovaní stanú kvalitatívne odlišné, resp. nové informácie.

Odvolací súd žiadosti žalobcu v časti týkajúcej sa poskytnutia informácií o spisových značkách podaní žalobcu doručených Ústavnému súdu Slovenskej republiky dňa 15.07.2008, považuje za informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti ústavného súdu, pretože konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky sa začína dňom doručenia návrhu – podaním sťažnosti (§ 18 zákona č. 38/1993 Z.z.).

Z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovi boli oznámené požadované spisové značky priradené k jednotlivým podaniam žalobcu hneď po tom, ako boli uvedené podania zaregistrované v podateľni ústavného súdu a to dňa 08.10.2008 a boli mu zaslané elektronickou poštou.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky poskytnutie informácie žalovaným bolo nesprávne právne kvalifikované (podľa zákona č. 211/2000 Z.z.). Správne malo ísť o informácie poskytnuté účastníkovi konania na súde. Právo účastníka konania na prístup k informáciám týkajúcich sa rozhodovacej činnosti súdu v jeho právnej veci má charakter špeciality k všeobecnému právu občanov na poskytnutie informácií a z postupu žalovaného vyplýva, že uvedené právo bolo materiálne dodržané.

Poukazujúc na uvedené dospel senát Najvyššieho súdu SR k záveru, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/187/2008-46 zo dňa 26.02.2009 je vecne správny a preto ho potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal v úspech v odvolacom konaní, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku opravný prostředek nie je přípustný.

V Bratislave dňa 18. februára 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková